

1903

146

M. A. ULJANOVALLE

4. II. 03.

Rakas äiti! En ole enää pitkään aikaan saanut sinulta enkä keneltäkään teiltä ainoatakaan kirjettä. Jokin kirjeistänne on luultavasti kadonnut, sillä en voi olettaa, ettei koko tänä aikana kukaan ole minulle kirjoittanut. En tiedä, kävikö Mitja luonanne, kuinka kauan oli, minkälaisia ovat hänen suunnitelmansa ja missä hän on nyt? onko Anjuta kirjoittanut, onko hän lähtenyt Port Arthuriin³⁵³ ja milloin? Oletko terve? Onko teillä todellakin yhä vielä pakkasia?

Meillä on hyvä sää, talvi on ollut erittäin suotuisa, lauhkea, sateita ja sumuja on (*toistaiseksi*) ollut vähän. J. V. on tosin kuitenkin sairastellut aika usein, myös nyt, mutta ei kovasti, joten olemme tulleet toimeen kotilääkinnän ja venäläisten reseptien turvin. Hänen olisi nähtävästi hyvä päästä jonnekin etelämmäksi. Minä ja Nadja olemme terveitä ja elämme entiseen tapaan, pikku hiljaa. Joku aika sitten olimme ensimmäisen kerran tänä talvena hyvässä konsertissa ja olimme erittäin tyytyväisiä, varsinkin Tshaikovskin viimeiseen sinfoniaan (*Symphonie pathétique*). Onko siellä Samarassa hyviä konsertteja? Saksalaisessa teatterissa olemme käyneet kerran — tekisi mieli päästä venäläiseen Taiteelliseen teatteriin, katsomaan „Pohjalla”...

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan kaikkea hyvää, erittäinkin terveyttä. Terveiset kaikille omaisille. Tämän kirjeen voi ehkä lähettää edelleen Anjutalle, sillä voi mennä vielä kauan ennen kuin saan hänen osoitteensa.

Sinun V. Uljanov

Olenko kirjoittanut osoitteen oikein?

*Lähetetty Lontoosta Samaraan**Julkaistu ensi kerran v. 1929**„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa**Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan*